

NYHETSBRIV **INDIEN**

utgivet av **Indianspecialisten EMPATUM**

Engelbretsgatan 39, 114 32 STOCKHOLM Bankgiro: 5871-7315

Tel: 08-411 04 08. E-post: empatum@comhem.se

Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl

Hemsida: <http://www.empatum.se>

Nr 3 2013

Utkommer 5 gånger per år
Nittonde årgången

ÄR SVERIGE SÄKERT?

Denna rubrik syftar givetvis på förstarubriken i Nyhetsbrev 1/2013 "Är Indien säkert?" Oroligheterna i Husby och andra förstäder till Stockholm i maj har gett eko i internationell press, så även i indiska massmedia. "Kravaller" (riots) i en av världens rikaste huvudstäder utbasunerar Times of India. Eftersom inga indiska tidningar har korrespondenter i Sverige så publicerade man s.k. byrånyheter, även kryddat med länkar till bl.a. BBC TV som intervjuar bl.a. Jimmi Åkesson.

Vissa observationer återkommer ideligen i indiska massmedia: Sverige är ett rikt land, alla välfärdssamhällens moder, hög ungdomsarbetslöshet, alla missdådarna är första eller andra generationens invandrare, Sverige tar emot näst högsta antalet invandrare i relation till sin folkmängd och fjärde högst i absoluta tal, förra året gav Sverige asyl till 44.000 flyktingar etc.

Man påpekar även att Sverige inte är vant vid multikulturalism, att invandringen har gått för fort, att skolorna - åtminstone de invandrarbarnen går i - är dåliga och att polisen är underdimensionerad och "underbemyndigad" (underauthorised, dvs har för små befogenheter). Indian Express undrar var föräldrarna till huliganerna finns.

Det verkar som om Alf Svenssons planer på att avskaffa kastsystemet i Indien (se Nyhetsbrev 2/2013) får skjutas på framtiden.

SVÅRBEGRIPLIGT SEMINARIUM

Professor Amit Prakash från Jawaharlal Nehru University i New Delhi höll ett seminarium över ämnet "Politics of Development and the identity leitmotif" den 30 maj på Stockholms Universitet.

Han inledde med att konstatera att alla sociologiska "lagar" lätt ställs på huvudet i Indien, p.g.a. landets mångfald och komplicerade sociala strukturer. Därefter fastslog han att "identitet" och "identitetspolitik", d.v.s. att man identifierar sig med sin subidentitet t.ex. kast, språk- eller religionsgrupp, samt politikernas tendens att flörta med sådana identiteter, inte alls tenderar att minska med stigande social och ekonomisk utveckling. Värdepolitik (hälsovård åt alla!) och identitetspolitik (hälsovård åt oss!) blandas. Värdepolitiken tillförs utan att identitetspolitiken minskar. Identitetspolitik kan ibland öka efter demokratisering eller ekonomisk utveckling. Detta är ett allmänt fenomen som vi just nu kanske tydligast ser i Burma. Men professor Prakash anser att människan lever inte av

pengar allena. Även faktorer som erkännande och värdighet är viktiga. Eftersatta grupper som t.ex. stammar, säger: "Vi är olika, vi vill ha autonomi eller självständighet", men regeringen svarar "Nej, ni är bara fattiga! Vänta tills vi har fått igång lite utveckling i ert område, så kommer ni att bli nöjda".

Professor Prakash hävdar att det i Indien finns c:a 2.000 stammar och minoriteter som alla driver olika krav.

Ett annat klassiskt problem som behandlades är inkludering och exkludering. När en stam får autonomi i sitt hemområde, skall då alla som inte tillhöra stammen köras ut? *Hindutva*, hindunationalisternas hinduiska identitet, inbegriper den buddhister och sikh? Hur ser man på blandäktenskap?

Seminarier började bra med intressanta frågeställningar men övergick snabbt till en förtunnad akademisk diskussion om olika forskares synpunkter och definitioner. Eftersom professor Prakash

GENSVAR

Vår artikel i Nyhetsbrev nr 1/2013 beträffande **våldsstatistik** har väckt en hel del reaktioner. Slutsatsen är att det inte är så enkelt att jämföra statistik över brottslighet mellan två så olika länder som Sverige och Indien. Enligt den statistik som Nyhetsbrevet har tagit del av var antalet mord i Sverige 239, i Indien 34.434. Översätter man Sveriges siffra till den indiska folkmängden blir det 31.866 mord. Det innebär att mordfrekvensen är något högre i Indien än i Sverige.

Antalet våldsbrott (utom mord) i Indien var 485.001, i Sverige 10.245. Översätter man Sveriges siffra till den indiska folkmängden blir det 1.365.999 våldsbrott. Sverige har nästan 3 gånger fler våldsbrott, och då har vi ändå tagit bort "våld mot tjänsteman" (2.807) och "misshandel inomhus" (25.273) ur den svenska statistiken eftersom vi inte kunde hitta dessa poster i den indiska statistiken. Däremot är "dowry deaths" (8.233) och "riots" (74.633) samt "dacoity" (4.314) inkluderat, trots att dessa poster nästan saknas i Sverige.

Varför har vi gjort detta? Tja, för att vara lite extra hyggliga mot Sverige och extra taskiga mot Indien, men det hjälper inte. Hur man än vänder och vrider på frågan så är våldsbrottsligheten lägre i Indien än i Sverige - förutom mord.

Ett annat brott som är betydligt vanligare i Indien (och som är medräknat i statistiken ovan) är mordbrand (11.836). Indierna slår ihjäl varandra och tänder på varandras hus samt ägnar sig åt upplopp oftare än svenskarna, i övrigt är de fredligare.

Samtliga siffror gäller år 2012.

nämnde Jharkhand flera gånger hade det varit naturligt att maoiströrelsen hade kommit på tal. Den är ju verksam just bland Jharkhands stambefolkning (är den bara fattig eller olik eller både och? - och vad vill den vara?) men så skedde ej.

Bokrecension:

ELEFANTEN, TIGERN OCH MOBILTELEFONEN

The Elephant, The Tiger & the Cellphone, Reflections on India in the 21st Century av Shashi Tharoor. Penguin India 2012. ISBN 9780143418948.

Författaren är en välkänd personlighet i Indien. Han har bl.a. vice generalsekreterare för FN, där han även arbetat med flyktingfrågor, fredsbevarande åtgärder samt med kommunikation och PR. Han har också gjort sig känd som en orädd och kontroversiell debattör i Indien. År 2006 var han Indiens kandidat till posten som FN:s generalsekreterare, och kom två bland sju kandidater. När man läser föreliggande bok förstår man kanske varför han inte fick tjänsten. Tony Blair hade vissa förhoppningar om att bli FN:s generalsekreterare (efter Kofi Annan) men som tidskriften *Economist* skrev: Inte en chans! På den posten skall det vara en nolla, det har man lärt sig av Dag Hammarskjöld. Man får intrycket att samma sak nog gäller Shashi Tharoor: en såpass dynamisk person med uttalade åsikter och, som det verkar, ett dynamiskt ledarskap vill man inte ha.

Boken är en sammanställning av tal och artiklar som författaren har hållit resp skrivit vid olika tillfällen. De handlar om olika aspekter av livet i Indien och kan läsas fristående. Nyhetsbrevets redaktör hoppade över ett långt kapitel om kricket. Fast visste ni att kricketspelaren Sunil Gavaskar var nära att förväxlas som nyfödd på sjukhuset?

Han hade hamnat i sängen hos en fis-

karkvinna och ingen utom en uppmärksam morbror märkte att fel baby låg i Gavaskars mammas säng.

Tharoor ägnar många sidor åt Indiens sekularism och brist på enhetlig kulturell identitet. I Indien är sekularism inte avsaknad av religion utan likabehandling av alla religioner. Något annat är inte möjligt i ett land där folket är såpass religiöst samtidigt som man har en hel flora av olika religioner. Han hyllar Nehru som bestämde att "vara indier" innebär att man har eller har rätt till indiskt medborgarskap. Sedan spelar det ingen roll om man är hindu eller muslim, mongolisk Ladakhi i Himalaya eller risätande malayalis från det tropiska Kerala, sikh med turban på huvudet eller bengali, lågkastig, högkastig eller vad som helst.

Samma mångfald råder även inom hinduismen. Man kan vara monoteist, polyteist, dyrka olika gudar (devas), gå till olika tempel, vara filosofiskt inriktad på advaitaskolan eller dyrka en lokal gudom med sång och blommor, alla är lika goda hinduer. Det går inte att vara kättare inom hinduismen. Därför reagerar han mot försök inom den s.k. hindutva-rörelsen att "kyrkifiera" (ibland kallat "semitisera") hinduismen, d.v.s. ställa upp ett antal dogmer som man måste tro på och ett antal sedvänjor som man måste iaktta (t.ex. att gå i templet ett visst antal gånger per år, vara vegetarian vissa dagar etc).

Han behandlar också ett antal personer som "skapade Indien", som t.ex. fri-

hetskämpen och den andlige ledaren Mahatma Gandhi, idealisten Jawaharlal Nehru, realisten Sardar Patel, dalitaktivisten Ambedkar (visste ni att hans fru var brahman?) och Krishna Menon, som bl.a. var Indiens försvarsminister, anses allmänt idag i Indien ha varit prokinesisk lättkommunist och ansvarig för nederlaget vid Kinas anfall 1962. Så står det inte i boken, Tharoor glider över Krishna Menon lite väl lätt.

Tharoor har inga höga tankar om indiska politiker, han citerar med gillande en skribent som kallar dem "samhällets bottenskrap". Indien har producerat så många framstående vetenskapsmän, journalister, filosofer, dataexperter, läkare m.m., varför kommer det inte fram politiker av liknande dignitet? Nyhetsbrevets redaktör tycker att det kanske är lite orättvist, alla Indiens politiker är inte korrupta oduglingar, men visst, det finns ett rekryteringsproblem. Tharoor berör inte orsakerna till detta närmare trots att det diskuteras ganska mycket i Indien.

Sist i boken finns ett underhållande alfabet. Under bokstaven B finns "black money": "den traditionella valutan vid indiska affärer" eller under N "nepotism": "att farbröder ger fina jobb till sina brorsöner. Nepotism finns inte i Indien, inga av våra premiärministrar har haft några betydande farbröder". Boken rekommenderas som sommarläsning.

HANDEL ALLT VIKTIGARE

Indiske utrikesministern Salman Kurshid sade vid ett anförande för Federation of Karnataka Chambers of Commerce and Industry nyligen att Ministry of External Affairs (MEA) öka den kommersiella personalen vid ambassaderna och att man även vill besätta poster med folk från näringslivet. De skulle kunna tjänstgöra i MEA i c:a två år och sedan återvända till sina ordinarie arbeten. MEA har c:a 700 IFS-befattningshavare. Detta antal skall ökas till 1.200 år 2018. Till detta antal kommer sedan de som "lånats in" från näringslivet.

Detta innebär att en långvarig trend förstärks. I både indisk och svensk utrikesförvaltning har handelspolitiska hänsyn fått ökad vikt och handelsavdelningarna vid ambassaderna stärkts. Sveriges Exportråd har numera tre kontor i Indien: i Delhi, Mumbai och Bangalore.

Extra sidor. Det är en hel del evenemang rörande Indien på gång. Därför har vi lagt till två sidor, som innehåller information om dessa. Se sidorna 5 - 6.

INDIEN
historisk översikt
det moderna Indien
hinduismen
livsattityder,
etiketsregler
bilder av Indien
av Indienanalytikern
David Ståhl

Häftad, v + 130 sidor med kartor.
Stockholm 2006.
ISBN 91-631-9522-4
Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast via AdLibris
<http://www.adlibris.com>

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08

Bokrecension:

TIDSDOKUMENT FRÅN 1928

Genom Indien i kronprinsparets följe av Anna Boberg. P. A. Norstedt & Söner, Stockholm 1928.

Denna bok skildrar en resa som genomfördes av dåvarande kronprinsen och hans maka, dvs blivande kung Gustav VI Adolf (1882 - 1973) och hans maka Louise år 1926. Boken utkom 1928, så man kan ju kanske tycka att denna recension är lite senkommen. Men icke desto mindre ger boken upphov till en del intressanta reflexioner.

Anna Boberg (1864 - 1935) och hennes man Ferdinand var båda konstnärer och vänner till kronprinsparet. Deras resa i Indien ägde rum trettio år innan Artur Lundkvists resa med tillhörande famösa bok "Indiabränd" (se Nyhetsbrev 2/2006). Anna Boberg är betydligt mindre fördomsfull än Artur Lundkvist, men hon är ändå ett barn av sin tid. Hon är skeptisk till missionärer och antyder att dessa tar lite väl stor plats under vissa av besöken i Indien. I Varanasi smiter hon och hennes man från ett kyrkobesök för att i stället åka båt på Ganga.

Men ändå beskriver hon alla indiska byar (som hon i regel bara ser på av-

stånd) som "eländiga", Vid hinduiska ceremonier är indierna "fanatiska", gudabilderna är "beläten" och hinduerna "hedningar". Men man får kanske se upp lite. Språkbruket vid den tiden var inte detsamma som nu, orden "fanatisk", "hedning", "beläte" m.m. hade kanske inte samma negativa klang då som nu.

Vid några tillfällen i boken framställs "hedningarna" som härjade av skräck och rädsla. Hinduismens elaka och barbariska gudar hotar med flera olika helveten, hinduismen förhindrar framsteg och utveckling. Detta är en föreställning som kommer från missionärerna, som sedan övertogs av folk i allmänhet vid den tiden, som t.ex. Anna Boberg, för att sedan övertas av marxister och kommunister. Även Artur Lundkvist står i den traditionen. Det sistnämnda ledet är mest uppenbart i den kinesiska propagandan mot Tibet, men idag även gentemot Indien.

Det ligger nära till hands att klandra Anna Boberg för hennes okunnighet om hinduismen, särskilt som hon och hennes make länge har önskat att resa till dit. Men samtidigt måste man komma ihåg att det på 1920-talet inte fanns

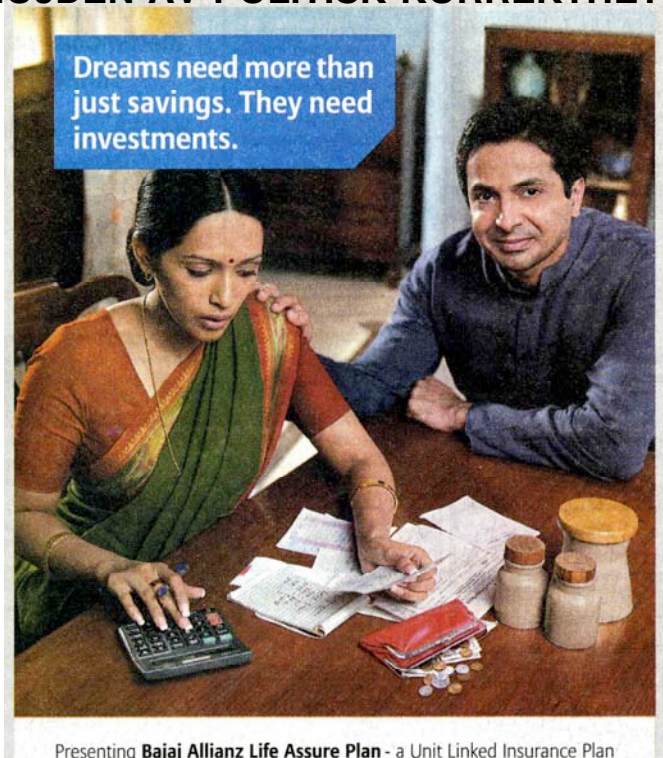
några vettiga böcker om hinduismen eller indisk kultur på västerländska språk. Det fanns inga svenskar som visste något om Indien, och de flesta engelsmän var lika okunniga.

Kronprinsparet med sällskap besöker mest ruiner och fornlämningar, samt deltar i banketter och fina middagar som anordnas av engelsmännen eller indiska maharajas. Man kan läsa mellan raderna att Anna Boberg ibland tycker det blir för mycket engelskt under besöket. Kronprinsen hade innan besöket önskat att få gå på museer och undanbett sig hästkapploppningar och jakter. Detta orsakade stor förvåning hos engelsmännen. Vadå museer? Det finns visserligen en del museer här och var, men det är väl ingen som vill se dem? Kapploppningar och jakter är ju nästan det enda vi har att erbjuda här!

Som en liten extra belöning innehåller boken en riktigt bra skildring av en tigerjakt. Nyhetsbrevets redaktör visste inte att man jagade tigrar med drevkarlar.

Boken tillför ingen ny kunskap om Indien (förutom tigerjakten), men är intressant att läsa som ett tidsdokument skrivet av en författare med ett med den tidens mått mätt relativt öppet sinne - betydligt öppnare än Artur Lundkvists.

HÖJDEN AV POLITISK KORREKTHET?

Dreams need more than just savings. They need investments.

Presenting **Bajaj Allianz Life Assure Plan** - a Unit Linked Insurance Plan

Denna annons fanns i våras i indiska dagstidningar.

SKYLTVID VÄGKROG

S.No.	Items	Rate Per Peg
1.	Wiskee	35/-
2.	Vadka	22/-
3.	Jin	18/-
4.	Child Beer	45/-
5.	Child Beer Strong	50/-
6.	Rum-Old Munk	16/-

Drink Safe Before Driving
Order by Punjab Police

Reseskildring:

”TREVLIKA SVENSKAR LEVER I SKRÄCK”

Detta är en skildring av Sverige av den indiske munken Devidananda. Det framgår inte när han gjorde sin resa, men det bör ha varit någon gång på 1920- eller 30-talet. Han tycks också ha besökt Tyskland.

Sverige är ett kallt och mörkt land större delen av året. Det är därför svenskarna är så förtjusta i levande ljus. De tänder levande ljus vid alla tänkbara tillfällen. På hösten har de en högtid som heter Alla Helgons Dag. Då tänder de mest hängivna svenskarna ljus på sina förfäders gravar. Detta trots att kristendomen lär att de avlidna befinner sig i dvala fram till Domedagen, då den kristne guden förstör hela världen. Dessutom förnekar den protestantiska kristendomen, som grundades av Martin Luttar att det finns några helgon. Men ändå dyrkas dessa denna dag i den svenska kyrkan.

Svenskarna tror att deras gud skapade världen på sju dagar. De första människorna, Adam och Eva, trotsade guden och åt ett äpple som växte på ett äppelträd i himlen. Guden blev arg, satte en förbannelse på dem och körde ut Adam och Eva ur himlen och de hamnade på jorden. Adam blev så rädd att han satte äpplet i halsen, därför har män än idag det s.k. ”adamsäpplet”. Det är ett tecken på den förbannelse som de drabbades av. Ibland händer det att en man saknar adamsäpple, han anses då vara fri från förbannelsen och dyrkas i byarna som en helig man.

Förbannelsen lever vidare genom generationerna och kallas arvssynd. Alla människor har arvssynd, oavsett hur goda de försöker vara. Tecknet på detta är adamsäpplet hos männen och menstruationerna hos kvinnorna.

Guden sade till Adam och Eva att de skall arbeta hårt och kvinnan skall dessutom föda barn med smärta. Därför är kristendomen emot preventivmedel och smärtlindring vid förlossning.

Varje söndag är det ceremonier i kyrkorna. Den kristne guden sände en profet, som de kristna även tror var hans son, till jorden ungefär år 0. Sonen, Jesus, predikade och gjorde underverk tills han avrättades genom korsfästning vid c:a 40 års ålder. Därför är korset en helig symbol för de kristna. I varje kyrka finns ett kors samt ett beläte av Jesus.

Guden förekommer nästan aldrig som staty, men kan ibland finnas på målningar i kyrkorna. Han avbildas då ofta som en äldre man med skägg. Ibland förekommer det andra avgudabilder i kyrkorna som t.ex. Jesus viktigaste elever samt han jordiska moder, fru Maria Magdalena. Hennes bakgrund är oklar, hon var antingen affärskvinna eller prostituerad, men gifte sig senare med Josef och fick Jesus.

Ibland återupprepar man Jesus sista måltid i kyrkorna. Jesus och hans elever åt bröd och drack vin. Då stormade soldater in och arresterade Jesus. Därför serveras bröd och vin vid denna ceremoni i de kristna kyrkorna. De kristna tror att brödet faktiskt förvandlas till köttet i Jesus kropp, och vinet till hans blod. Prästen utför en ceremoni som innebär detta. Därefter går de mest fanatiska anhängarna fram till altaret och äter och dricker Jesus kropp och blod. Eftersom de tror detta så är det en sorts kannibalism. Men hur kan folk - och särskilt de annars så milda och våldsskyende svenskarna - ägna sig åt en sådan barbarisk rit? Svaret kan man se på väggarna i de äldre kyrkorna. Där målar hemska bilder upp livet i helvetet. Bilderna visar folk som kokas i glödande metall, nyps med tänger, får ögon och naglar utrivna, sprättas upp och får inälvorna utdragna. Det värsta är att eftersom de redan är döda kan de inte dö ännu en gång. Det finns inget sätt att komma undan eller avsluta lidandet. Det varar i evighet. De kristna lever i ständig skräck för helvetet och är beredda att göra vad som helst för att slippa det.

Efter att Jesus arresterats fördes han inför en domare, Pilatus. Han tvekade, men hans domstol var *gheraoed* av en arg mob som ville döma Jesus till döden. Till slut sade han: ni får göra vad ni vill, nu tvättar jag händerna och går min väg! Då utbröt en *riot* och mobben förde Jesus till avrättningsplatsen. Därför anser svenskarna det vara olycksbådande att tvätta händerna, de tvättar aldrig händerna före en måltid. Svenskarna, liksom alla andra kristna,

tror att deras gud är både god och allsmäktig. Den är närvarande överallt och ser allting och känner till alla människors innersta tankar, känslor och drifter. Så fort en människa tänker eller känner något som guden inte gillar så döms han till helvetet. Men profeten Jesus lärde också att guden förlåter synd. Detta är inget som en människa kan meritera sig till, det sker genom en ensidig nåd. De som får gudens nåd kommer till himlen. Men eftersom guden redan bestämmer allting och vet allting, även vad som skall ske i framtiden, så är det i praktiken förutbestämt vilka som kommer till himlen eller helvetet. Enligt kristendomen kommer alla icke-kristna till helvetet, även de flesta kristna kommer dit. Bara en liten minoritet kommer till himlen.

Men om guden är både allsmäktig och god, hur kan han då tillåta allt lidande i världen? Om det redan är förutbestämt vilka som skall komma till himlen, vad tjänar då böner (som kristna ägnar mycket tid åt) och goda gärningar till? Varför får inte alla nåd? På dessa frågor har de kristna inga svar.

Hela denna motsägelsefulla och bristfälliga lära orsakar mycket ångest och lidande hos svenskarna. Den orsakar självmord och mentala störningar. Sinnessjukhusen är fulla av folk som blivit tokiga på grund av denna lära. Sverige har ett högt antal självmord per år. Det hela har gått så långt att regeringen har anmodat Svenska Kyrkan - den centrala kristna kyrkan i Sverige - att tonar läran om helvetet. Under de föreläsningar som prästerna håller i samband med ritualerna i kyrkorna på söndagarna hotar de inte lika mycket med helvetet som de gjorde tidigare. Förut handlade predikningarna mest om helvetet, åhörarna grät och skrek av skräck.

Det är inte att undra på. Tanken att man är född med synd och att man troligen är förutbestämd till helvetet med dess eviga kval, och att man inte kan påverka detta, är inte uppbygglig. När man vistas bland de så trevliga och sympatiska svenskarna önskar man att de kunde få ta del av hinduismens eller buddhismens ljusa lära om eget ansvar och möjlighet att påverka sin situation (läran om karma) och läran om återfödelse och att i den mån helveten finns så är de mest symboliska och framför allt tidsbegränsade!

INBJUDAN TILL LANSERINGEN AV *INDIA UNLIMITED 2013*

Indiska ambassaden inbjuder till lanseringen av **India Unlimited 2013**, en plattform för att presentera dagens Indien som erbjuder många olika möjligheter för samverkan mellan Indien och Sverige. Lanseringen kommer att innehålla en livlig "talkshow", en "workshop" om Indiens urgamla medicinska vetenskap (Ayurveda), Bollywood-dans med Sugar n 'Spice, en danstrupp från Indien följt av cocktailmingel med indiska snacks.

Eftersom kunskapen om den Indiska verkligheten är nyckeln till de möjligheter den erbjuder, sammanför denna "talkshow"- "Indien - från Rykte till Verklighet", fem kreativa indiska och svenska personligheter från väldigt olika sfärer, vilka dessa är framgår av programmet nedan.

På **Elements Spa**, det enda ayurvediska spa i Stockholm kommer **Eva Forsberg Schinkler** - som studerat Ayurveda och skrivit två böcker i ämnet att leda en "Workshop".

Indiska Ambassadören för Sverige & Lettland, Banashri Bose Harrison, tror på en ljus framtid för det indo-svenska samarbetet: "Det finns så många områden där det Indo-svenska samarbetet har en mycket ljus framtid, till exempel inom handel, resor & turism, kultur, design och utbildning. Vi vill stärka befintliga kontakter och utforska nya möjligheter. Detta är skälet till att lansera denna plattform **India Unlimited∞**", säger hon.

Lanseringen kommer att följas av flera intressanta händelser under resten av året, vilket leder fram till en veckolång serie av "happenings" i maj 2014. Mer information kommer att presenteras vid lanseringen.

Program:

- 16:00-17:00 Workshop om Ayurveda på Elements Spa. **Eva Forsberg Schinkler** - Författare till böckerna: "Livskraft i vardagen : med inspiration av Ayurveda" och "The Art of Eating : eller konsten att äta med inspiration av Ayurveda". Moderator: **Pernilla Christvall** - Chefred. tidskriften "Yoga för dig"
- 17:00-17:30 Cocktailmingel
- 17:20-17:25 Välkomsttal av H.E. **Banashri Bose Harrison**, Indiens Ambassadör
- 17:25-17:30 Överblick av **India Unlimited∞** av **Sanjoo Malhotra**
- 17:30-18:20 Talkshow "Indien - från Rykte till Verklighet"

Talare:

Ingegerd Råman - Förgrundsfigur i svensk design, som har skapat många tidlösa och personliga produkter för Orrefors sedan 1999. Hon har också designat en kollektion för INDISKA.

Dheeraj Akolkar - Ung, Londonbaserad indisk filmskapare, som nyligen har regisserat en gripande och rörande dokumentär "Liv & Ingmar". Han har arbetat mycket inom den indiska filmindustrin.

Ravi Venkatesan - Före detta ordförande i Microsoft India, för närvarande medlem i Volvos styrelse och författare till boken *Conquering the Chaos: Win in India, Win Everywhere*, nyligen publicerad av Harvard Business Review.

Malin Mendel Westberg - Journalist, filmskapare och Indienexpert, som har producerat nyheter och kulturberättelser från Indien för SVT sedan 2005. Hennes senaste bok är "Bombay Takeaway".

Göran Westerberg - VD för Rusta AB, som var stationerad i Indien från 1998 till 2007 för ett annat större svenskt detaljhandelsföretag. Rusta öppnade ett sourcingkontor i Indien tidigare i år och har för avsikt att stadigt öka sin verksamhet där.

Moderator: Peter Lilliehöök, kommunikationschef vid Magnusson Advokatbyrå.

18:20-18:40 Bollywood dansshow framförd av Sugar n´ Spice - trupp från Indien.

18:40-19:00 Cocktailminglet fortsätter. Under minglet kommer det att finnas en indisk teavsmakningshörna, presentation av den indiska kokkonsten och katalog/videoshow om indiska resedestinationer.

Datum: Onsdag, 4 september 2013 kl 16:00-19:00

Adress: Clarion Hotel Stockholm, Ringvägen 98

EMBASSY OF INDIA
IN STOCKHOLM

in collaboration with

INDIAN COUNCIL FOR
CULTURAL RELATIONS

ICCR

PRESENTS

Mr. Micky Narula

Lead singers: Ms. Sangita Kopardkar

A BOLLYWOOD DANCE PERFORMANCE BY

SUGAR IN SPICE

6 SEPTEMBER 2013
19:00 HRS

VÄLLINGBY TEATER
KIRUNAGATAN 22-28
VÄLLINGBY

Artists Coming Directly From Mumbai India

TICKETS: 100 SEK

Tickets Available at: Embassy of India, Adolf Fredriks kyrkogata 12, Stockholm.
Ref. Ms. Sanita Rao, Tel: 08-1070011 ext: 127
or from Ms. Prina Singh, Mobile: 973756075

SPONSORS: KALLMA AB PREETI SINGH
AJAY TAXI AND LIMOUSINE SERVICES